

Dobré a zlé veci v našom živote.

Na svete sú veci dobré a zlé. Ale niekedy sa nedá jednoznačne povedať, či je vec dobrá, alebo zlá. Je to o tom kto, na aký účel a kedy konkrétnu vec použije.

Napadnú vás nejaké príklady?

Príklady:

- kružidlo je super vec na geometriu, ale beda, keď ho zapichenme milému spolužiakovi do zadku
- zápalky, skvelá vec na zapálenie ohňa , ale zachráň sa kto môžeš, keď sa s nimi hráme v stohu
- alkohol dezinfikuje, ale aj opíja a degraduje mozog
- alebo taký náš jazyk, skvelý to orgán, vďaka nemu nám chutí, ale čo s ním niekedy dokážeme povedať...

Zlými sa teda stávajú veci vtedy, keď ich použijeme na účel, pre ktorý neboli vytvorené.

Pán Ježiš, náš Stvoriteľ, nás obdaroval skvelými vecami a schopnosťami a tiež aj ostatné živé tvory. Viete aký je rozdiel medzi nami a inými tvormi?

Rozdiel medzi nami a zvieratami je v tom, že ony robia len to, na čo boli stvorené. Jasné, že aj ony sú postihnuté pádom Adama a Evy, hriechom, chorobami a tak sa môžu prestať správať prirodzene... A pád človeka spôsobil aj to, že sú v prírode aj šelmy, parazity, predátori ... Nie však preto, že oni to tak chceli... že by boli vo svojej podstate zlé, oni nemajú svedomie, nie sú vo vzbure proti Bohu...

Jednu vec máme so živočíchmi spoločnú. My sa medzi sebou dorozumievame, aj zvieratá sa medzi sebou dorozumievajú. Samozrejme ide o veľmi rozdielny spôsob a úroveň komunikácie. Oni medzi sebou komunikujú, aby sa dorozumeli, dohodli, varovali, usmernili, informovali, ale ľudia žiaľ aj preto, aby si prestali rozumieť, alebo sa navzájom oklamávali...

Nás ľudí Pán obdaril schopnosťou reči, vložil do nášho mozgu jazyk, áno do mozgu, jazyk v ústach za nič nemôže☺ . Niektoré jazyky sú naozaj zložité. A k tomu je tu ešte písaná forma jazyka. Iba pre zaujímavosť - napr. počet znakov (kanji) v japončine je 14942, v čínštine asi 44000. Ste radi, že máme u nás abecedu, však? ☺. Podľa jazykovedcov existuje asi 7832 jazykov a dialektov. Jeden jazyk zanikne v priemere každé dva týždne. O tom prečo ich je na svete toľko vieme, nie je to výsledok evolúcie, ale podľa Biblie dôsledok priameho Božieho zásahu.

Apoštol Jakub sa vo svojom liste venoval tiež jazyku, ale nie z jazykovedného dôvodu.

Jk 3, 7 *Všetky druhy divej zveri, aj vtákov, plazov a morských tvorov môže skrotiť človek a aj skrotil, g ale **jazyk**, toto nepokojné zlo, **plné smrtiaceho jedu**, nik z ľudí nevládze skrotiť.*

A to som si myslel donedávna, že iba jedovaté hady majú jed v ústach. Hady ho majú v zuboch. Jakub píše, že aj my ho máme v jazyku. Dokonca plný jedu...

Jk 3,5 *Tak aj **jazyk** je síce malou časťou tela, ale dokáže veľké veci. Pozrite: Aký malý oheň, a aký veľký les zapáli!*

To vážne? Jazyk dokáže aj také veľké veci, že aj les zapáli? Čo sme draci s ohňom v papuli?

O akom jede a ohni na jazyku to tu Jakub píše?

Už sa vám v živote podarilo povedať niečo, čo ste potom ľutovali? Myslím, že nie som sám, kto si povedal, že by bolo lepšie, keby by mi radšej jazyk zdrevenel, alebo som si do neho radšej mal poriadne zahryznúť, než aby som povedal čo som povedal.

Ako ľahko sa hlúposť vyslovuje a ako ťažko sa naprávajú vzťahy pokazené nemúdrymi slovami.

Tak ako sú dobré veci používané na zlé účely, tak aj jazyk, jedena z najmenších častí nášho tela, patrí k najčastejšie využívaným svalom, ale aj zneužívaným. Jakub to napísal takto:

Jak 3,9 *Ním dobrorečíme Pánovi a Otcovi a ním preklíname ľudí, stvorených na Božiu podobu. 10 Z tých istých úst vychádza dobrorečenie i kliatba. Bratia moji, nemá to tak byť!*

Všimnite si znova čo Jakub napísal na konci vety 7. verša. „...nik z ľudí nevládze skrotiť“ jazyk. Prečo nikto z nás nie je schopný skrotiť vlastný jazyk?

Jak 3,6

*Aj jazyk je oheň, svet nepravosti. Medzi našimi údmi je zasadený ako ten, čo poškvŕňuje celé telo a ničí celý náš život, **sám podpaľovaný peklom.***

Podľa Biblie má človek jazyk akoby rozpálený, zraňuje a páli vzťahy. V jeho srdci je nepravosť. Možno aj človek bez Boha žije v relatívne stabilných vzťahoch. Minimálne však platia Jakubove slová, že jazyk ovplyvnený nepravosťou (bezbožnosťou, životom proti Božej vôli) ničí celý život človeka. Každý človek potrebuje Božiu milosť, odpustenie a uzdravenie. Každý jeden z nás potrebuje Pána Ježiša Krista, Jeho Ducha Svätého, aby sme dokázali ovládnuť svoj jazyk a myseľ. A to je možné, len vtedy, keď vládu nad svojim životom prenecháme Jemu.

A to sa ako robí?

Mt 7,7 *Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvorí sa vám.*

Pán Ježiš je šťastný, keď ho prosíme o dobré veci. Len on nám môže dať nový život, nové srdce, nový jazyk☺. Keď túžime po zmene, On to urobí v našom živote, aby sme víťazili nad zlým, a dobrom premáhali zlo.

Múdry muž Šalamún pod vplyvom Božieho Ducha napísal:

Kaz 3,1 *Všeko má určenú chvíľu a každá záležitosť pod nebom má vhodný čas: ... **Z**..., čas mlčať a čas hovoriť,*

Ježiš mlčal Aj nám dá Boh múdrosť, kedy máme mlčať a kedy je dobré niečo povedať.

Apoštol Jakub hneď v prvej kapitole svojho listu píše:

Jak 1, 12 *Blahoslavený muž, ktorý odolá v skúške, lebo keď sa osvedčí, prijme veniec života, ktorý Pán zasľúbil tým, čo ho milujú. 19 Vedzte, bratia moji milovaní: Nech je každý človek rýchly, keď treba počúvať, **pomalý, keď má hovoriť, pomalý do hnevu. ... 26 Ak si niekto myslí, že je ctiteľom Boha, a jazyk si nedrží na uzde, klame tým sám seba a jeho zbožnosť je márna.***

Situácie, skúšky v živote nás občas preveria, ako na tom skutočne sme s našou povahou. Jakub sa prihovára milovaným bratom a radí im, aj nám, aby sme dávali pozor a boli múdry v reči. Máme byť rýchli, ochotní k počúvaniu (rodičov) a dobre zvažovať svoje slová, či to, čo povieme bude dobré pre druhého človeka. Jazyk máme aby sme dobrorečili.

A vo verši 27 píše: Čistá a nepoškvrnená nábožnosť pred Bohom a Otcom je: navštevovať siroty a vdovy v ich tiesni a chrániť sa pred poškvrnou sveta.

Sebaovládanie je spôsob ako ukázať iným ľuďom, že je to Pán Ježiš kto vládne v našom živote a dáva nám pokoj a vládnuť. Ale to nestačí. To nie je všetko, čo chce Pán urobiť v nás. V 27 verši naznačuje, že kresťan nie je iba ten, kto vie kedy má mlčať a kedy, čo a ako hovoriť, ale aj ten, kto robí niečo dobré pre iných.

Tiež: **Jak 1,22** *Budte činiteľmi slova, nielen poslucháčmi, ktorí klamú sami seba.*

Mt 7,24 *A tak každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobat' múdre mu mužovi, ktorý si postavil dom na skale.*

Nebeskými Otcovi je milé, keď o Ňom niekomu povieme. **Sk 4,20** *My nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli. Sú však chvíle, keď slová nestačia.*

V Božom Slove nájdeme veľa príbehov ľudí, ktorý nielen počúvali Boha, ale svoju vieru aj dokazovali životom. Viaceré postavy boli svojim správaním predobrazom nášho Pána Ježiša, milujúceho a odpúšťajúceho Boha.

Pozrime sa nachvíľku napríklad do života Jákovovho syna Jozefa, ktorého bratia predali do otroctva.

V Gn 45 čítame o situácii, keď sa Jozef v Egypte po dlhých rokoch stretáva so svojimi bratmi:

1 Jozef sa už nemohol zdržať. Zvolal na všetkých, čo stáli okolo neho: Všetci odídte! Nikto teda nebol pri tom, keď sa Jozef dal poznať svojim bratom. 2 Potom sa hlasito rozplakal. Počuli to Egypťania a počul to aj faraónov dom. 3 Jozef potom povedal svojim bratom: Ja som Jozef! Žije ešte môj otec? Jeho bratov to však natoľko ohromilo, že neboli schopní povedať ani slovo svojmu bratovi. 4 Jozef ich vyzval: Pristúpte ku mne! Keď k nemu pristúpili, povedal: Ja som Jozef, váš brat, ktorého ste predali do Egypta. 5 Teraz sa však už netrápte a nech vás to nemrzí, že ste ma sem predali, lebo sem ma pred vami poslal Boh na záchranu života. 6 Veď v krajine je už dva roky hlad a ešte päť rokov sa nebude orať ani žať. 7 Boh ma poslal pred vami, aby som vám v krajine pripravil zásoby a aby ste sa dožili veľkej záchrany. 8 Nie vy ste ma poslali sem, ale Boh. On ma ustanovil za faraónovho poradcu, za pána celého svojho domu a za vládcu celého Egypta. 9 Rýchlo sa vráťte k môjmu otcovi a povedzte mu: Toto hovorí tvoj syn Jozef: Boh ma ustanovil za pána celého Egypta. Príď ku mne; neotálaj! 10 Budeš bývať v kraji Gošen, teda blízko mňa, so svojimi synmi a vnukmi, so svojimi stádami, s dobytkom a so všetkým, čo máš. [Nahrávka od 2 sec do 1:49.](#)

Jozef sa musel vysporiadať s krutosťou svojich bratov, ktorý ho pred rokmi predali do otroctva. Možno si ani neuvedomujeme pri čítaní tých dávnych udalostí, aký veľmi zlý bol skutok Jozefových bratov. Neskôr, keď Izraeliti po vyjdení z Egypta dostali Božie nariadenia ohľadom súdov, tak v jednom zákone bola vyjadrená závažnosť únosu za účelom predaja človeka takto: **Dt 24,7** *„Ak sa zistí, že niekto uniesol niektorého zo svojich bratov Izraelitov, že s ním zaobchádzal ako s otrokom a predal ho, únosca nech zomrie. Tak odstrániš zlo spomedzi seba.“*

Niekoľko predat' proti jeho vôli znamená vziať mu jeho život, rodinu, priateľov, domov... Nikto z nás si nedokáže predstaviť, čo prežíva taký človek. Jozefov príbeh nie je však príbeh zlomeného mladého muža predaného do otroctva. Určite to nebolo ľahké. Ale z celého príbehu je jasné, že Boh bol s Jozefom a Jozef bol s Bohom, preto dokázal po dlhých rokoch odpustiť bratom a prijať ich. A to je zázrak. V 2., verši sme čítali, že keď sa s nimi Jozef stretol

a dal sa im poznať, tak sa hlasito rozplakal. Museli to byť veľmi silné emócie. Ale aj na druhej strane☺. Bratia na Jozefovu otázku, či ešte žije otec, stáli pred Jozefom v takom šoku, že neboli schopní odpovedať ani písmenom. A stáli tam ešte ďalších niekoľko minút ohromení a bez slova. Potom, až po ďalších 10 veršoch čítame vo v.:

14 *Padol svojmu bratovi Benjamínovi okolo krku, rozplakal sa a v jeho objatí plakal aj Benjamín.* A až v ďalšom verši čítame: 15 *V plači pobozkal všetkých svojich bratov a len potom sa začali s ním zhovárať aj jeho bratia.*

Potom, **Gn 47, 11** *Jozef usídlil svojho otca a bratov a dal im majetok v Egypte, v jeho najlepšej časti, v kraji Raamsés, ako to rozkázal faraón.* 12 *Jozef sa postaral o obživu svojho otca a bratov a celej otcovej rodiny podľa počtu detí.*

Zaujímavá je ale udalosť, ktorá sa stala po 17 rokoch, keď zomrel otec Jákob (vo veku 147 rokov).

Gn 50, 15 *Keď si Jozefovi bratia uvedomili, že ich otec je mŕtvy, povedali si: Len aby Jozef na nás nezanevrel a neodplácal sa nám za všetko, čo sme mu vykonali.* **16** *Preto mu odkázali: Tvoj otec pred smrťou prikázal: **17** Povedzte Jozefovi toto: Odpusť, prosím, svojim bratom prestúpenie a hriech, lebo spáchali na tebe zločin. Odpusť teda, prosím, služobníkom Boha tvojho otca to prestúpenie. Jozef sa nad ich odkazom rozplakal. **18** Potom prišli za ním sami bratia, padli pred ním a vraveli: Tu sme, budeme ti otrokmi! **19** Jozef im však odvetil: Nebojte sa! Som tu azda namiesto Boha? **20** Vy ste proti mne osnovali zlo, Boh to však obrátil na dobro, takže učinil, čo je dnes: zachoval pri živote mnohých ľudí. **21** Teraz sa už nebojte! Ja budem živiť vás i vaše deti. Tak ich utešoval a vlúdne sa im prihováral. Nahrávka od 2:28 do 3:41*

Jozefovi bratia sa báli, že ich brat má k nim priazeň, vlúdne slová, len kvôli otcovi. Teraz však otec zomrel. Podľa všetkého sa bratia celé roky obávali dôsledkov svojich činov... Áno, hriech spôsobuje strach. Jozef bol druhý najmocnejší muž Egypta. Stačilo len jedno slovo, a pomstil by sa bratom. Jozef však nemal v ústach jazyk plný jedu, hnevu a nenávisť. Jozef ovládal svoju myseľ a jazyk. Ako dokázal odpustiť? Tak, že žil v Božej škole pokory a dôvery. Jozef bol muž, ktorého slová a postoje sa nezmenili okolnosťami, boli založené na Božom milosrdenstve.

Prajem aj nám, aby sme boli v Božej blízkosti a obstáli tak v skúškach života a v pokušeniach, aby sme dôverovali Bohu a šírili okolo seba dobro.

Rád by som ukončil toto premýšľanie slovami apoštola Petra.

1Pt 4,11 *Keď niekto hovorí, nech hovorí slovami, ktoré mu dal Boh, keď niekto slúži, nech to robí silou, ktorú dáva Boh, aby bol vo všetkom oslavovaný Boh skrze Ježiša Krista! Jemu patrí sláva i vláda na veky vekov. Amen.*